

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **K. G.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 2 grudnia 2019 r.,

sygn. II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego

w C. z dnia 22 stycznia 2019 r.,

sygn. II K (...), na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiezionej w sprawie skazanego K. G. , obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. W uzasadnieniu wniosku jego autor wskazał, że bezzwłoczne podjęcie czynności wykonawczych mogłoby spowodować nieodwracalne i niepowetowane skutki w zdrowiu skazanego. Zdaniem obrońcy, stan zdrowia skazanego nie pozwala mu na podejmowanie żadnych zajęć, w tym pracy zarobkowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k., jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 k.k.w., ma charakter wyjątkowy. Przyczyną, dla której możliwe jest zastosowanie tej instytucji są nieodwracalnie niekorzystne dla skazanego skutki, które mogą wystąpić, w sytuacji gdy orzeczenie jest lub ma być wykonane.

Zdaniem autora wniosku powołującego się na stan zdrowia skazanego ta właśnie okoliczność ma uzasadniać wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku. W tej sytuacji podnieść należy, że zły stan zdrowia skazanego albo jego pogorszenie, może uzasadniać wniosek o odroczenie wykonania kary. Okoliczności te nie mogą jednak być przesłanką do zastosowania instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.